

BIO PSY SOC INT ENV

Tanec sněhových vloček

Využití:

Rozvíjení hudebně pohybových, pohybových a improvizčních dovedností dětí ve spojení s motivací a využitím doplňků.

Směřujeme ke kompetencím - rozvíjet hudebně pohybové a pohybové dovednosti (BIO), podporovat pohybovou fantazii a představivost (BIO, PSY), zdokonalovat jemnou motoriku (BIO), prožívat radost a uvolnění z pohybu s druhými (SOC), seznamovat se s lidovými i umělými písněmi a básněmi se zimní tematikou (INT)

Činnosti - pohybové improvizace, cvičení s listy, sportovní dráha, hry s trháním, fukáním, manipulační činnosti s papírem

Pomůcky a potřeby:

Listy bílého papíru, lano, triangi, rolničky, hudební nahrávka s motivy zimy, zimními písněmi, bílé obruče, barevný papír - červený, černý, modrý.

Popis:

Zima je bílá, rozhazuje kolem sebe sníh, mráz štípe do tváří. Co uděláme, když nám sníh rychle roztaje nebo nasněží jen málo? Vyčarujeme si svou vlastní zimu ve školce.

Děti se shromáždí kolem učitelky na volné ploše, aby kolem nich byl dostatečný prostor k pohybu. Učitelka všem dětem rozdělí listy bílého papíru (kancelářský).

Vločky tančí (pohybové improvizace)

Děti uchopí list papíru do ruky a za rytmu písně, hudby se pokoušejí o jednoduchou pohybovou improvizaci připomínající pohyb sněhových vloček. Učitelka děti vede vlastním příkladem s komentářem: vločky se lehce snášejí k zemi, kloužou se ve vzduchu jako po skluzavce, lehce dosedají na zem, na sněhové závěje. A znovu další a další vločky krouží, tančí ve vzduchu, dopadají a mění se na zemi ve sněhovou peřinku.

V obměně lze využít hudební doprovody s odlišným rytmem a tempem, které děti vedou ke změně pohybu, po ploše se mohou rozeběhnout, kroužit. K pohybovým improvizacím zkusíme využít pouze rytmické nástroje, případně doprovod hudebního nástroje.

V další obměně děti reagují na ztišení hudby tím, že se jako sněhové vločky pokládají na plochu, zůstávají klidně ležet, zklidní se a čekají na další signál k pohybu.

Co zkusíme ještě s listy papíru?

- jednoduché cviky s listem - podávání z ruky do ruky, kolem těla, pod nohu, mávání
- z listů papíru sestavíme dráhu - sněhovou cestičku, kterou děti sledují a opatrně procházejí - cílem je cestu ze sněhu nepoškodit, cest může být i více, mohou se křížit, děti se musí vyhýbat, hledat začátek a konec cesty
- slalom - listy poskládáme jako překážky pro slalom, případně jako překážky na přeskok
- vyhodit papír do výšky a pozorovat jeho klouzavý pád a dopad
- sednout si na list papíru a „jezdit na bobech“
- „bruslit“ nebo „lyžovat“ jednou nohou se postavíme na papír a druhou se odstrkujeme směrem vpřed, čímž napodobíme klouzavý pohyb, který připomíná bruslení nebo lyžování

Sněží

Občas nám zima pošle pořádnou sněhovou nadílku, po obloze poletuje snad tisíc sněhových vloček. Je jich tolik, že je nikdo ani nespočítá. Dokonce i náš kopec se pokryl sněhem.

Na volné ploše učitelka kopec vymezí lanem. Děti dostanou svůj list papíru, ze kterého postupně trhají kousky - sněhové vločky, které při chůzi volně a libovolně pohazují na kopec. Sněžení doplníme říkadlem nebo písní:

*Sněží, sněží dneska všude,
hodně sněhu tady bude.
Bude sněhu po kolena,
zaježdí si Mahulena.
Jede z kopce na saních,
odhrnuje s sebou sněh.*

Nasněžilo, za chvíli se zatáhlo, vítr se přihnul od lesa a sněhové vločky se změnilly na závěje. Děti se pokusí foukat do natrhaného papírového sněhu z kleku ze země, nádech nosem, výdech ústy. Pozorují, jak vločky poletují, kam se přesouvají.

V obměně zkusíme jako vítr severák sněhové vločky dofouknout k danému cíli, např. do obruče, na výkres apod. Vzdálenost k cíli nesmí být moc velká, foukání je únavné a děti může rozbolet hlava.

Šaty pro sněhuláka

Když napadne tolik sněhu, tak nás všechny láká postavit sněhuláka. Učitelka na plochu položí obruče tak, aby připomínaly obrys sněhuláka. Náš sněhulák je smutný, sněhové šaty mu roztály na sluníčku, tak mu ušijeme nové.

Děti se rozdělí na skupiny asi po 6-8 dětech. Z listů papíru trhají přiměřené kousky - sněhové vločky, kterými pokrývají prostor v obručích - šijí šaty pro sněhuláka. Z barevného papíru zkusí vytrhnout knoflíky, oči, nos, ústa, hrnec, případně koště a další doplňky dle své fantazie.

Kolem sněhuláka mohou děti tvořit z papíru dál - domky, stromy.

V obměně lze vytrhávačky z bílého papíru zmenšit a lepit formou koláže na barevné podkladové papíry.

Kdo je pod sněhem?

Sněh padal a padal, až zasypal sněhuláka. Kdo ho pozná? Jedno z dětí odejde stranou tak, aby nevidělo na skupinu dětí, později se stane hadačem. Další dítě bude sněhulákem. Položí se na koberec a ostatní děti jej opatrně přikryjí listy papíru, tak aby nebylo vidět. Po vyzvání přichází hadač a musí určit, které dítě se ze skupiny ztratilo a proměnilo na sněhuláka. Nejzábavnější je chvíle, kdy je dítě odhaleno a vyskočí ven. Při této variantě děti musí spolupracovat, rozvíjejí jemnou motoriku a trpělivost při zakrývání dítěte, hra však vyžaduje více času a vytrvalosti dětí. Zvláště mladší děti si mohou zkusit jednodušší variantu, kdy dítě - sněhuláka zakryjeme bílým prostěradlem. Zakrýváme pouze dítě, které samo chce být sněhulákem, dbáme na bezpečnost.

Bibliografický záznam:

ŠPAČKOVÁ, R.: *Tanec sněhových vloček* in *KAFOMET PRO MATEŘSKÉ ŠKOLY*. 1. vyd. Stařeč: INFRA, s. r. o. 2007, 17. aktualizace, POH-023.1. ISSN 1801-853X.

Autor:

Renata Špačková